

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד

857 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

השלוחים מתכנסים

בשבוע הבא ייפתח בע"ה בחצר הרבי מליובאוויטש בנייריורק הכינוס העולמי השנתי של שלוחי חב"ד. בכינוס ישתתפו אלפי שלוחים, הפועלים ביותר ממאה מדינות ברחבי העולם, ובתוכם יותר מאלף שלוחים ברחבי הארץ. במהלך הכינוס יעלו כל השלוחים אל ציונו של הרבי, ויזכירו את שמות בני קהילותיהם לברכה ולהצלחה. זו הזדמנות להעביר שמות לשליח במקומכם, כדי שיעתיד תפילה בעבורם על הציון.

בשורת המקוואות

בשבוע שעבר התקיימה בבית אגודת חסידי חב"ד בכפר חב"ד התוועדות קבלת פנים לרבנים הראשיים לישראל, שנבחרו בעת האחרונה. במהלך ההתוועדות הצהיר הראשון לציון הרב דוד יוסף כי יפעל לקבלת החלטה במועצת הרבנות הראשית שבכל המקוואות שייבנה המשרד לשירותי דת יהיו גם מקוואות בשיטת 'בור על גבי בור'. "כך פסק אב"מורי בספרו", אמר הרב יוסף.

שבת חברון

המונים יבואו בע"ה לחברון, לשבות בה את השבת שבה קוראים בתורה על קניית מערת המכפלה בידי אברהם אבינו. בית חב"ד חברון, בהנהלת השליח הרב דני כהן, יסייע באירוח האורחים, על־פי הנחיות כוחות הביטחון.

כל עלוני חב"ד
אצלכם בוצאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	נייריורק
15:57	16:18	16:05	16:19	16:22	16:15
17:15	17:17	17:15	17:18	17:20	17:16

שבת ישראל
קדם והזמנים

להתגייס טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

בעלות שאין עליה ויכוח

על שלושה מקומות בארץ ישראל לא יכולה להיות שום טענה, שכן אבותינו קנו אותם בכסף מלא – מערת המכפלה, קבר יוסף והר הבית

הבנייה יוצאת לדרך. שכונת 'נחלת חב"ד' רובע חזקיה בחברון

התורה נפתחת בסיפור הבריאה כדי להבהיר שהעולם כולו שייך לקב"ה, ושהוא נתן את ארץ ישראל לעם ישראל.

אך על שלושה מקומות בארץ לא יכולה להיות שום טענה. וכך המדרש אומר (רבה פרשה ט): "שלושה מקומות אין אומות העולם יכולים להונות את ישראל לומר גזולים הם בידכם, ואלו הם – מערת המכפלה ובית המקדש וקבורתו של יוסף". את המקומות האלה קנו אבותינו בכסף מלא. אברהם אבינו קנה את מערת המכפלה, יעקב קנה את חלקת השדה שליד שכם, שבו נקבר אחרי־כך יוסף, ודוד המלך קנה את הר הבית מאת ארנן היבוסי.

ייסורי הבנייה

למרבה הצער, גם על מקומות שנקנו בכסף מלא אנו נדרשים לנהל מאבקים מרים. למשל, בחברון יש שטח שנקנה בידי אדמו"רי חב"ד, ובו אמורה לקום שכונת 'נחלת חב"ד' רובע חזקיה, שבה שלושים יחידות דיור. נדרשו שנים של מאבקים עד שלפני שבע שנים אושרה התכנית, ואחרי־כך היו עתירות לבג"ץ ועוד מהמורות. רק בעת האחרונה המיום יצא סוף־סוף לדרך.

פרשת השבוע מבהירה את זכותו המלאה של העם היהודי על חברון ומערת המכפלה. אברהם אבינו קנה את השדה והמערה בעבור קבורת שרה, אימו של יצחק אבינו. בהמשך נקברו בה יצחק ורבקה ויעקב ולאחריהם. אלה האבות והאימהות של העם היהודי, ואין לערבים שום זיקה אליהם, כשם שאין להם זיקה אמיתית לארץ ישראל.

המלחמה באויבי ישראל העלתה על בעוצמה רבה את שאלת הבעלות על ארץ ישראל. הערבים ותומכיהם בעולם הסירו את מסיכת השקר של 'שתי מדינות לשני עמים', והם מדברים עכשיו בקול רם על 'שחרור פלסטין מהנהר ועד הים'. ובמילים

אחרות: לטענתם, ארץ ישראל כולה שייכת לערבים ואין ליהודים מה לחפש בה.

טוב שהאמת יוצאת לאור ושמסיכות השקר נופלות. שנים רבות סירבנו לראות את המציאות כמות שהיא ובחרנו לשקר לעצמנו. אפילו כשערפאת עצמו הצהיר בנאום יוהנסבורג שחתימתו על הסכמי אוסלו היא כ'הסכם חודיבייה' (מושג שכל מוסלמי מכיר כסמל להונאה) – העדפנו להשלות את עצמנו שאין הוא מתכוון לזה באמת.

בתים רוויי שנאה

טבח שמחת תורה והמלחמה שנפתחה בעקבותיו חשפו את האמת במלוא בהירותה. נוכחנו שתאוות הרצח ושנאת היהודים אינן מבדילות בין מתנחלים לבין תושבי קיבוצים, ובין אנשי ימין לאנשי שמאל. ערבים שדיברו מילים 'פות על שלום ועל דו־קיום היו שותפים להעברת מידע לחמאס לקראת הטבח המזווע.

החיילים היוצאים מהלחימה ברצועת עזה ובלבנון מספרים כי אין בית שאינו רווי בשנאת ישראל. בבתים רבים מצוי ספרו של הצורך הנאצי, מתורגם לערבית, לצד תמונות ומשחקים שכל מהותם להטמיע את השנאה התהומית לעם היהודי.

המאבק על ארץ ישראל הוא עתיק יומין. התנ"ך מספר על המלחמות הרבות שניטשו בארץ. חז"ל מתמודדים עם הטענה שכביכול גזלנו אותה. אחת התשובות לטענה זו מופיעה כבר בפירוש רש"י הראשון לתורה, שמסביר כי

הגירוש עורר לתשובה

יתרה מזו, שרה גרמה לישמעאל לעשות תשובה דווקא בדרישתה מאברהם "גֵרֶשׁ הָאֵמָּה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ" (שם כא, י) – דבר שהיה מנוגד לטבעו של אברהם, שהיה איש חסד ומכניס אורחים, וגם לאופייה של שרה. גם היא הייתה גומלת חסדים, ועסקה והשתדלה בהכנסת האורחים. נוסף על כך ודאי הייתה "אישה כשרה" ש"עושה רצון בעלה". אבל כל זה לא עמד כשהתעורר הצורך לדאוג לחינוכו הכשר של בנה יצחק.

כאשר ראתה שישמעאל מסכן את אמונתו וערכיו של יצחק, לא התחשבה ברגשותיה ובאופייה אלא דרשה מאברהם לגרש את ישמעאל ואימו. דווקא הגירוש הזה גרם לישמעאל יעשה תשובה. כתוב "חֹשֶׁךְ שָׁכַט שׁוֹנֵא כְּנֹ וְאֶהְיֶה שְׁחָרָה מוֹסֵר" (משלי יג, כד). הגירוש מבית אברהם גרם לישמעאל להבין שעליו להיטיב את דרכיו, ובסופו של דבר הביא אותו לקבל את היותו של יצחק היורש האמיתי של אברהם.

(תורת מנחם, כרך פב, עמ' 294)

של ישמעאל לא באה בכפייה מלמעלה אלא מישמעאל עצמו.

ואכן, מכיוון שישמעאל היה בנו של אברהם, פיעמה בו רוחו של אברהם ולא נתנה לו מנוח, והיא גרמה שיעשה תשובה. אך מה באשר להשפעה השלילית של אימו, "הגר המצרית", שמשכה אותו לכיוון ההפוך, שהרי "חזרה לגילולי בית אביה" (פירוש רש"י שם כא, יד)? מה היטה את הכף וגרם לו לעשות תשובה?

שפחה וגבירתה

התשובה היא: שרה אימנו. בסוף הפרשה מסופר, "וְאֵלֶּה תִּלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יִלְדָה הָגֶר הַמִּצְרִית שְׁפַחַת שָׁרָה לְאַבְרָהָם" (שם כה, יב). כשהתורה מספרת על תולדות ישמעאל היא מדגישה את היותה של הגר "שפחת שרה".

רש"י (שם טו, י) מביא את דברי אביה, פרעה: "מוטב שתהא בתי שפחה בבית זה ולא גבירה בבית אחר". עבד ושפחה הם רכושו של האדון, כפי שנקבע ש"מה שקנה עבד קנה רבו" (פסחים פח, ב). על כן הזיקה בין שרה להגר כוללת גם את ישמעאל.

שרה וישמעאל: ריחוק לצורך קירוב

בסוף פרשתנו מסופר על מות אברהם: "וַיָּגָע וַיָּמָת אַבְרָהָם... כְּשִׁיבָה טוֹבָה זָמַן וְשִׁבְעַת יָאָסָף אֶל עַמּוּ... וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנָיו אֶל מַעֲרַת הַמְּכַפְּלָה" (כה, ח, ט). מאזכור שמו של ישמעאל אחרי יצחק למדו חז"ל (בבא בתרא טז, ב) ש"עשה ישמעאל תשובה והוליד את יצחק לפניו".

תשובת ישמעאל באה בעקבות הבטחת הקב"ה לאברהם אבינו, כפירוש רש"י על הפסוק "וְאֵתָה תָּבוֹא... תִּקְבְּרָה בְּשִׁיבָה טוֹבָה" (בראשית טו, ט) – "בישרו שיעשה ישמעאל תשובה". ואכן ישמעאל, על אף היותו "פרא אדם", סופו שעשה תשובה.

רוחו של אברהם

ואולם אף-על-פי שהקב"ה כבר הבטיח זאת לאברהם, הרי התשובה איננה נכפית על האדם אלא נעשית מרצונו ובבחירתו. מכאן שתשובתו

אמרת השבוע

דובר אמת בלבבו

הרב שרגא פייבל פרנק היה תלמיד חכם ובעל מפעל עורות בפרוור אלקסוטס שליד קובנה. פעם אחת נכנס אליו סוחר יהודי וביקש לקנות כמות נכבדה של עורות, אבל ביקש הנחת כמות.

השיב לו הרב פרנק: "אני קובע מחיר שישאיר לי את הרווח הדרוש לי, אינני מוריד מהמחיר ואינני מוכן להתמקח. אם אינך מרוצה מהמחיר, אתן לך כתובות של סוחרים אחרים כאן".

הרב פרנק נתן לו את כתובות החנויות האחרות, והסוחר הלך אליהן וגילה כי גם אחרי ההנחות שהסכימו לתת לו, עדיין המחיר בחנותו של הרב פרנק זול יותר. הוא חזר אליו וביקש לסגור את העסקה.

אמר לו הרב פרנק: "אחרי שיצאת ממני אמרתי בליבי שבכמות הגדולה שלך עדיין אוכל להרוויח כראוי גם אם אתן לך הנחה. ומכיוון שחשבתי כך בליבי, לא אקח ממך יותר, שכן יהודי צריך להיות 'דובר אמת בלבבו'".

נישואי יצחק ורבקה

מן המעיין

בזכות גמלי אברהם

"וייקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדוניו וכל טוב אדוניו בידו" (בראשית כד, י). אליעזר ידע שעל-ידי הגמלים של אברהם תהיה לו קפיצת הדרך. כך מצינו אצל אבישי בן-צרויה, שכאשר שמע כי דוד המלך שרוי בסכנה, לקח את פרתו של דוד, אף שאין רוכבין על סוסו של המלך, וזאת כדי שתהיה לו קפיצת הדרך.

(דברי ירמיהו)

כל האושר בידו

מאחר שאברהם מסר לאליעזר שליחות חשובה זו, למצוא לבנו את זיווגו, מעתה כבר היה "כל טוב אדוניו בידו". מעתה כל אושר חיי אברהם ויצחק ורציפות הבית הגדול והקדוש תלויים בבחירתו המוצלחת של אליעזר. כי חלילה, בבחירת אישה שאינה צדקה, בידו של אליעזר להרוס את "כל טוב אדוניו", כי תינתק שלשלת הקדושה.

(ממעינות הנצח)

חיבור חסד וגבורה

"כי עשית חסד עם אדוני" (בראשית כד, יד). מידתו של יצחק היא הגבורה, ומהתקשרות של מידת הגבורה עם מידת החסד נעשה בריח התיכון, אמת. ולכן כאשר הרגיש ברבקה את מידת החסד אמר: "ברוך ה'... אשר לא עזב חסדו ואמיתו", שנוצרה מידת אמת מההתמזגות של החסד והגבורה. וזו מידתו של יעקב.

(משך חכמה)

הארץ במתנה

"לא תיקח אישה מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב" (בראשית כד, י). אם יישא יצחק אישה מבנות הכנעני, עלולים לומר שעל-ידי ירושה זכה בארץ. לפיכך אמר אברהם: איני רוצה אלא על-ידי הקב"ה שיתננה לי במתנה.

(חזקוני)

הגדלת הניסיון

"כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך, ולקחת אישה לבני ליצחק" (בראשית כד, י). מדוע לא התעורר אברהם להשיא את יצחק עד שובו מהעקידה? אלא מאת ה' הייתה זאת, שלא להפנות את ליבו לקחת לו אישה עד עכשיו, כדי להגדיל את ניסיון העקידה. כי אילו היו ליצחק בנים, לא היה הכאב גדול כל-כך, שכן אברהם היה מתנחם בנכדיו. וכבר אמרו: "בכו תבכה להולך" – להולך בלי בנים, כי צער זה גדול מאוד.

(דברי שאול)

הוצאת השושנה

מדוע נעשה לאליעזר נס וקפצה לו הדרך? אלא שעד שרבקה לא הייתה ראויה להידיבק בקדושה, הייתה בבית לבן, אך כשמלאו לה שלוש שנים ויום נעשתה ראויה להינשא ליצחק, בו ביום שלח אברהם את אליעזר לבית לבן, להוציא את השושנה (רבקה) מבין החוחים. וכדי שלא תישאר רבקה במעמד זה אפילו יום אחד נוסף – נעשה לו נס וקפצה לו הדרך.

(הרבי מליובאוויטש)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ל"ב מרחשון	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' מקוואות פרק י"א הל' נזקי ממון פרק א"ב	פרק ג"ה	פרק ד"ח	פרק ט"א	פרק י"ב	הל' גניבה פרק א"ג	פרק ד"ו
פרק א' ליום	הל' טומאת מת פרק א'	פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'	פרק ז'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד' לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגוריכם או באתר: chabadisrael.co.il

זמן חורף

בחורף הזה התקדמו לבר המים
נועם 2 ותיהנו משכע מים
חמים וקרים לשבת למהדרין.

מוקד הזמנות:

077-2304757

אסיקים
מבית אסיקים שבת

גאולה פדיה

מנחם ברוד

החידוש שמעורר צחוק ושמחה

צחוק. לעתיד לבוא תשלוט מידתו של יצחק אבינו, ועל כך אומרת הגמרא (שבת פטב), שאז ייאמר ליצחק "כִּי אָתָּה אָבִינוּ" (ישעיה סג, טז) – כלומר, מידתו תהיה אז המידה העיקרית והשלטת. שמו של יצחק אבינו קשור לשמחה, כפי שמפורש בתורה (בראשית כא, ו): "וַתֵּאמֶר שָׂרָה, צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים".

בשמו של יצחק טמון גם רמז, שהשמחה תפרוץ רק לעתיד לבוא, בזמן הגאולה, שכן 'יצחק' הוא בלשון עתיד – בבוא הגאולה הוא יצחק וישמח. על כך נאמר (תהילים קכב, ב): "אֲזַי יִמְלֹא שְׂחוֹק פִּינוּ" – אז, בבוא הגאולה יפרוץ ה'שחוק' החוצה, מרוב השמחה.

צחוק ושמחה פורצים עלידי חידוש כלשהו או דבר מפתיע. בתורת החסידות מובא על כך משל מ'ציפור המדברת' (תוכי), שמשעשעת את המלך. למלך יש דיי והותר אנשים חכמים שמשמיעים דברי חוכמה, ואולם הצחוק והתענוג שלו באים מציפור דווקא, שמשמיעה כמה מילים. משום שכאשר אדם מדבר אין בכך חידוש,

אבל כשציפור מדברת – זה מפתיע, בלתי צפוי, ולכן הדבר גורם צחוק ותענוג.

כך יש להבין את שמחת הגאולה. דווקא מפני שהגאולה באה אחרי הגלות, היא מביאה עימה שמחה גדולה. הגאולה באה אחרי שהעולם היה שרוי במצב של הסתר פנים והעלם האמת, ואף-על-פי-כן בני ישראל נלחמו בחשיכה הרוחנית והביאו את אור ה' לעולם. לכן זה גורם שמחה לאין-קץ, שכן זה דבר חידוש, שמביא 'צחוק' ושמחה לקב"ה עצמו.

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה ליסוד
תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

איך מקווה נהפך למעיין?

"מַעֲיִן שְׂמִימִיו... נִמְשָׁכִין לְתוֹךְ בְּרִכָּה שֶׁהִיא מְלֵאָה מִמַּיִם וְנִקְוִין שֶׁם – הֲרֵי אוֹתָהּ הַבְּרִכָּה בְּמִקְוֶה" (הלכות מקוואות ט, ט).

מטהר ב'זוחלין' ומקווה רק ב'אשבורן' (מים מכונסים במקום אחד) ועוד. מה הדין אם מעיין נכנס לתוך מקווה? הרמב"ם אומר (הלכות מקוואות ט, ט, ובסוף משנה) שאם מעיין נכנס לתוך בריכה של מים עומדים, מעמדם של מי המעיין משתנה והם מקבלים מעמד של מקווה, ורמת הטהרה שלהם יורדת. אך אם המים מוסיפים לזרום ויוצאים מעבר לבריכה, הם חוזרים ומקבלים הגדרה של מעיין.

חז"ל אומרים "אין מים אלא תורה". כאשר אדם לומד תורה לעצמו בלבד, תורתו היא בבחינת מקווה בלבד. אך אם הוא עוסק גם בגמילות חסדים ודואג לצורכי הציבור – המים יוצאים כביכול מהבריכה וזורמים הלאה, ובכך חוזר עליהם דין מעיין.

אבימורי, הרב אברהם אלטר הבר, למד בכולל והצליח בלימודו. ראש הכולל, הרב אברהם צבי כהן, ציפה שהאברך הצעיר יהיה ברבות הימים ראש ישיבה, ואולם האברך נתבקש לעסוק בענייני ציבור.

כשראש הכולל נכנס ל'יחידות' אל הרבי מליובאוויטש, התלונן על שלקחו ממנו אברך מוצלח, שיכול היה לעלות במעלות התורה, לעיסוק בדברים פשוטים של צורכי הציבור.

הרבי השיב: בהלכות מקוואות יש שני סוגים – מעיין ומקווה. רמת הטהרה של מעיין גבוהה מזו של מקווה בכמה פרטים – מעיין מטהר בכלשהו ואילו מקווה בארבעים סאה בלבד; מעיין

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מִבִּיּוֹם?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנותי טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

הילד שקנה חלקת קבר

להלוויה ולומר קדיש. הקדושים נקברו בקבר אחים. כעבור שנה נבנו על הקברים חמש מצבות בטון, והוצבה גדר שהקיפה אותם. ואולם בשנים שבהן לא הייתה נוכחות יהודית בחברון, שדדו הערבים את מוטות הברזל וחיללו את הקברים.

חידוש הקבורה בבית העלמין העתיק התרחש רק בשנת תשל"ה (1975), כאשר נפטר הפעוט ידידיה נחשון, והוא בן ארבעה חודשים. הוריו, ברוך ושרה, חסידי חב"ד, מראשוני המתיישבים בחברון, החליטו שהילד שנולד ונימול בחברון ייטמן בבית העלמין הישן.

הממשל הצבאי התנגד, אך האם הייתה נחושה. לקראת ערב יצאה עם גופת בנה ברכב ונעצרה במחסום. "אינכם צריכים לחפש", קראה לעבר החיילים שביקשו לבדוק את הרכב, "הילד נמצא כאן". קצין שבא למקום ניסה לשכנעה לוותר על הרעיון, אך שרה התעקשה.

לאחר שהקצין לא הסכים לאפשר את הקבורה, לקחה שרה את התינוק המת על ידה והחלה ללכת. החיילים עמדו כמאובנים. נחישותה של האם השכולה קרעה את הלבבות. אחרי שהתקדמה כמה עשרות מטרים התקבלה הוראה משר הביטחון לאפשר לה ללכת לבית העלמין ולקבור את בנה. בזכות גבורתה חודשה הקבורה בבית העלמין, אך זו עדיין הייתה כרוכה בקשיים רבים.

בשנת תשמ"ג (1943) נפטר אברהם אבוטבול. המשפחה, שידעה כמה חשוב היה לו להיקבר בחלקה שקנה, הובילה את גופתו לבית העלמין בחברון וקברה אותו שם, בלי לבקש אישור רשמי.

מיקי מלכה, מורה דרך במקצועו, תושב כפר תבור, הקשיב מרותק לסיפור שסיפרה לו אימו. הוא הבטיח למלא את בקשתה ולחפש את קברו של דודה.

מספר מיקי: "הגעתי ביום שישי לחברון, ופנתי היישר לבית העלמין. ביליתי שעה ארוכה בחיפושים. כמעט נואשתי. עד שמצאתי!".

הוא מצא את המצבה, שעליה נכתב: "פ"נ אברהם בן שלום אבוטבול ז"ל. אחוזת קבר אשר קנה לו בעיר האבות בעודו במרוקו בשנת עת"ר על ידי שליח מארץ ישראל. עלה ארצה בשנת תשכ"ג ועימו שטר קניה לאחוזת הקבר".

(על-פי סיפורו של מיקי מלכה)

מאברהם את שמחת החיים, והוא התחיל לדבר יותר ויותר על קץ חייו.

כעבור זמן ביקש מאחד מקרובי משפחתו להתלוות אליו למשרדי החברה קדישא. הוא הציג שם את ה'קושאן' וביקש לוודא כי אכן ייקבר בחלקת הקבר שקנה בחברון. אנשי החברה קדישא ניסו להניאו מהמחשבה להיקבר בחברון, אך אברהם התעקש להיקבר בחלקת הקבר שלו.

חששם של אנשי החברה קדישא נבע מהמצב ששרר אז בבית העלמין בחברון, שחולל בידי הערבים. לאחר שחרורה של חברון, במלחמת ששת הימים, התחוויר היקף ההרס שנגרם שם.

'קושאן'. מיקי מלכה ליד קבר קרוב משפחתו בבית העלמין העתיק בחברון

"יש לי מעט כסף שאספתי מעבודתי בניקיון בית הקברות. אנא קנה לי בו חלקת קבר בארץ ישראל, ליד קברי האבות הקדושים"

אימי התרגשה כשסיפרתי לה שאנחנו נוסעים לעשות שבת בחברון. הייתה לה בקשה: "עשה לי טובה, לך לבית העלמין הישן בחברון ומצא את קברו של דודי, אברהם אבוטבול".

זה היה לקראת סוף החורף לפני שנתיים, בשנת תשפ"ב (2022). לא כל-כך הבנתי את פשר ההתרגשות, ואז סיפרה לי אימי סיפור מפתיע:

בשנת עת"ר (1920) בא למרוקו שד"ר (שליח דרבנן) מהיישוב היהודי בחברון, לאסוף כסף בעבור הקהילה היהודית הקטנה. הוא היה יהודי הדור פנים, תלמיד-חכם ונואם בחסד. השליח סיפר על הווי החיים בחברון, על קשיי החיים של המתיישבים, לצד האווירה הקדושה בקרבת מערת המכפלה והתפילות על קברי האבות.

בין השאר ביקר השליח בכפר אימיתנוט. גם שם נשא דרשה נלהבת לפני התושבים. יהודי הכפר פתחו את ליבם ותרמו כמיטב יכולתם בעבור עניי חברון.

בתוך כך ניגש אל השליח ילד כבן עשר, אברהם אבוטבול שמו. "יש לי מעט כסף שאספתי מעבודתי בניקיון בית הקברות. אנא קנה לי בו חלקת קבר בארץ ישראל, ליד קברי האבות הקדושים..."

השליח היה מופתע. ילד קטן וכבר הוא חושב על קניית חלקת קבר... הוא חכך בדעתו, ולאחר מכן הביע את הסכמתו.

חלפה שנה והשליח שב לאימיתנוט. "היכן הילד אברהם אבוטבול?", שאל עוברים ושבים. כשמצא אותו הושיט לו שטר חתום. "הנה לך 'קושאן' על חלקה בעבורך בבית העלמין בחברון", אמר השליח.

אברהם לקח את השטר, גלגל אותו יפה ותחב אותו לתוך שפופרת ישנה, שעליה שמר מכל משמר.

השנים עברו. אברהם התחתן, ובשנת תשכ"ג (1963) עלה לארץ ישראל, וקבע את מושבו בקריית ביאליק.

בשנת תשל"ג (1973) נפל בנו, שהיה חייל במשמר הגבול, בפיגוע טרור. השכול נטל

הערבים העלימו את המצבות, והשטח נחרש ונזרע. בחלקת הרבנים לא היה אפשר למצוא אף לא אחד מהקברים.

סיפורו של קבר האחים, קדושי תרפ"ט, היה הכואב ביותר. חמישים ותשעה משישים ושבעה נרצחי הפרעות נקברו במקום. השלטונות הבריטיים התיירו למניין יהודים בלבד להצטרף

יגעת ולא מצאת כסף בפנסיה?

הסדר עמלות הפנסיה המוזלות של גפן בסד ישיאיו בקרן הפנסיה שלך הרבה יותר כסף לפרישה

בשנות 1.3% במקום 6% בשאר הקרנות
בצבירה 0.13% במקום 0.5% בשאר הקרנות

אל תאבדו זמן וכסף התקשרו עכשיו:
079-5851898
basad.co.il

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד
ביטוח ופנסיה למנוח הורדי

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

ישיבת בני דוד, עלי.

לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות:

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137

שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202

גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646

www.magalim.co.il

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

רציתי לשאול

עם הרב ישי קלי
מנהל בית חב"ד בבת גלים, חיפה

מציעים לי בחור שרמת שמירת המצוות שלו נמוכה משלי, בתקווה שאחרי החתונה הוא יתחזק בעקבותיי. האומנם?

המשותפים, ולחפש שותף לחיים שיש לו ערכים דומים ותפיסה דומה על דמותו של הבית. במובן הדתי יש לחפש בן זוג התואם פחות או יותר את הרמה הרוחנית-דתית שלך.

אנשים השרויים בתהליך של התחזקות מרגישים לפעמים תסכול מהעיכוב במציאת זיווגם. בדיעבד יגלו שהעיכוב היה לטובתם, כדי שימצאו בסוף התהליך את בן הזוג המתאים להם.

השיקולים בבחירת בן זוג שונים מהמצב שקורה בין בני זוג נשואים, שאחד מהם מתחיל להתחזק או חלילה להפך. במקרה כזה עושים כל מאמץ להדריך את בני הזוג לשמור על שלום הבית ולמצוא פתרונות להמשך החיים המשותפים. אבל מלכתחילה לא מומלץ להיכנס לקונפליקט הזה. וה' יתברך יעזור לך למצוא את הזיווג המתאים והנכון ביותר בעבורך.

מהניסיון שצברתי בליווי סטודנטים לקראת הקמת בית בישראל, ובהשראת מכתבי הרבי מליובאוויטש בשאלה זו, לא הייתי ממליץ לך לתלות את עתידך בתקווה לשינוי שיתחולל אחרי הנישואין. יש לבחון את המציאות והנתונים כפי שהם בהווה.

טעות היא לחשוב שחתונה היא 'סדנת חינוך' או אמצעי 'לחיזוק'. לא מתחתנים עם אדם מתוך שאיפה לשנות אותו. ציפייה כזאת גם משרדת לבן הזוג תחושה שאין מקבלים אותו כפי שהוא, אלא מצפים ממנו שיהיה אדם אחר. תחושה כזאת עלולה לפגוע במרקם היחסים בין בני הזוג.

חיי הנישואין מורכבים ממילא, והחיים מזמנים אתגרים רבים. על כן מומלץ שלא להוסיף פערים בין בני הזוג, שעלולים להעיב על הקשר הזוגי.

כשעומדים לבנות 'בניין עדי עד' צריך להשקיע בבסיס וביסודות

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

עלייה לקבר

הראשונה, אלא אם כן מנהג המקום או הקהילה שאין מקפידים על כך.

רבים מהספרדים נוהגים שלא לעלות לקבר בשנת האבלות, אף שלא מצאתי פוסקים ספרדים שהביאו זאת.

אם למשל חל יום השנה לפטירת אביו בתוך שנת האבל של אימו, הורה הרבי שיעמוד בריחוק קצת (לכאורה הכוונה שלא להתקרב לתוך 24 ס"מ) מקבר אימו, ואת התפילות יאמר על קבר אביו בלבד.

אין שום מניעה למי שהזדמן לבית העלמין ורוצה לבקר בקבר של מי מבני משפחתו או מכריו. בבואו לקבר יאמר פרק תהילים.

מקורות: זוהר ח"א רכ"ב, גשר החיים עמ' שו. פני ברך סי' לו הע' ג. נטעי גבריאל הל' אבלות ח"ב פרק פא ס"ה והערות. שלחן מנחם ח"ה עמ' שכח. תודה לרב יעקב רוז'ה מהרבנות הראשית.

שאלה: מי שנקלע לבית העלמין בהלוויה או ביום השנה של יהודי, האם מותר לו לעלות גם לקבר אחר?

תשובה: ככלל, אין ללכת לבית העלמין (להיכנס עד קרבה של פחות משני מטר מקבר), כאשר אין מנהג לבקר שם.

יש מהפוסקים האחרונים שכתבו שאין לעלות לקבר בתוך שנת האבל כשהמטרה היא להתפלל על העולה או על מישהו אחר, מכיוון שהנפטר נידון בתוך השנה, ואין לבקש על קברו שימליץ לטובת אדם אחר. אבל להתפלל עבור הנפטר עצמו מותר.

לעומת זה, הרבי מליובאוויטש כתב, שבכלל אין לעלות לקבר בתוך השנה

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ר: m3166532@gmail.com

תקציר: יוליוס הנחות מנסה לפטפט עם רבי צדוק ונענה במשפט חריף: "מי שאין תוכו כבדו אל יפנס לבית המדרש". יוליוס נבהל: האם החכם היהודי גלה את זהותי?

אזהרה: רמאי לפניך!

ועיניו נצצו. לא, אין צורך לשאול! רבי צדוק בעצמו, ברוח קדשו, כבר נתן את התשובה... והוא מהר לשאת רגליו אל עבר הנגריה של ידעיה.

"בקר טוב, ידעיה!", הפתיע רב הרפינס את הנגר הישר, שהיה שקוע בחריטות אחרונות של ספסלו. "רואה אני כי עומד הנגד לסיים את הספסל היפה, הלוא כן?"

הנגר קם ממקומו לכבוד האורח ומחה את מצחו במטפחת. "כן, בעזרת השם", חיד בנאונה שקטה על מעשה ידיו. "לרגע חשבתי שאמה הוא הרופא ההוא... כל יום הוא בא הנה לראות כיצד מתקדם הספסל... ומה שלומך אתה, רב הרפינס? שמו תספר לי מה חדוש נתחדש אצלכם בבית המדרש?"

"לכן עתה באתי אליך!", שמח רב הרפינס. "חדוש גדול נתחדש אצלנו בבית המדרש. מפי רבי צדוק עצמו שמעתי! הלוא ידעת אם לא שמעת כי מחלקת השיטות היא בין חכמים, אם חוכה לבדק כל תלמיד שבא לבית המדרש, אם פיו ולבו שונים ומעשיו ישרים, ורק אז לקבלו; או שמא צריך לקבל את כלם כפי שהם, והמאור שבתורה כבר יחזירם למוטב. שמעת על המחלקת הזאת?"

"כן", שמח ידעיה לומר. "אני יודע, למשל, שרפון גמליאל, בבינה, מקפיד מאוד לקבל אך ורק מי שבאמת תוכו כבדו. יש שם ספסלים בדיק לפי מספר התלמידים הרשומים ולא יותר. למען האמת, לכן חשבתי דוקא על ספסל בעבורם..."

"נפלא! ובכן, אתמול גליתי", המשיך רב הרפינס, "שזהו גם שיטתו של רבי צדוק. כך אמר הוא עצמו! חשבתי שחכמי יבנה ישמחו עד מאוד לשמע כי גם חכמי ירושלים צועדים בשיטתם!"

"בנדיא", הסכים הנגר, "אך כיצד תעביר להם את הידיעה וירושלים סוגרת ומסגרת!"

"עם הספסל!", קרא רב הרפינס בחדוה. "רק תחרט על הספסל את המלים: 'כל מי שאין תוכו כבדו אל יפנס לבית המדרש' וזהו. אני בטוח שהם יבינו את הרמז..."

בימים הבאים נמנע יוליוס מלהתקרב לרבי צדוק. הוא חש כי כוחות נסתרים יש לו, לחכם הזה, וחשש שמא יצביע עליו פתאום ויגלה את קלוגו ברבים. בקצור רוח ספר את הימים עד שידעיה, הנגר היהודי, כבר יסיים לבנות את הספסל בעבורו שביבנה. לחבריו הרופאים ספר כי איננו חש בטוב, ולכן איננו מופיע בתורו למשמרת הטפול ברבי צדוק. "כואבת לי הבטן קשות!", התלונן באזניהם, וזו היתה האמת לאמתה; תוצאה טבעית מן הלחץ והמתח שבהם היה שרוי.

רב הרפינס, להבדיל, היה שרוי במתח אף הוא. היטב הבין כי במצב הנוכחי דבר לא יעצר את הרומאי מלהגיע ליבנה ולחפש שם את הילדים.

מה גם שהוא נושא עמו משלוח בעבורם: הפתעה אישית מאבא שבירושלים! כל יהודי ביבנה ישמח לעזר לו ולהובילו אל מחוז חפצו... איזה ספסל מרגיז!

רגע... פתאום נחה עליו הרוח ופניו האירו: הספסל! כן, אפשר להשתמש איכשהו בספסל. אולי לחרט בו איזו אזהרה מרמזת, משהו שרק הילדים החכמים יבינו, וידעו להזהר!

המלמד הותיק אמן את מוחו. אולי אתיעץ עם רבי צדוק, חשב. הן הוא, בחכמתו הטהורה, כבר עמד על טיבו של הברנש. איך אמר לו? 'כל מי שאין תוכו כבדו'...

קמטי מצחו של רב הרפינס התישרו בכבת אחת

דבר התורה שלי

נס כפול שלוש

שלושה נסים נעשו בקביעות לשרה אמנו. הראשון - נר השבת שלה דלק שבוע שלם, עד ערב השבת הבאה. השני - עסת הבצק שהיתה מכינה היתה גדולה ומברכת. השלישי - ענן היה מרחף בקביעות מעל האהל שלה. לאחר מות שרה פסקו שלשת הנסים האלה, ואולם כאשר באה רבקה ונשארה ליצחק - חזרו הנסים.

מה משתף לשלשת הנסים? בכלם שרתה ברכה ששפרה בטבעיות את המצב הקיים. שרה הדליקה נר רגיל, ואולם הוא הוסיף ודלק מעבר ליכולתו הרגילה. שרה היתה מכינה עסות בצק להאכלת האורחים שלה, וקרה נס שהבצק התברך וגדל. כמוכן הענן הוסיף הגנה מפגעי מזג האוויר מעל האהל, שהוא איננו מבנה חזק ויציב.

מה עלינו ללמוד מכך?

כשם שהאבות והאמהות זכו בזכות מעשיהם לברכות על-טבעיות, כך כל אחד ואחת מאתנו, שמתאמצים בכל כוחם לעשות את רצון השם, זוכה לעזרה מיחדת משמים.

מכל נס ונס אפשר ללמוד מסר מיוחד.

הנס בבצק רומז להצלחה בלמוד התורה. התורה נקראת 'לחם', כי היא המזון הרוחני של הנשמה שלנו.

הנס של הענן רומז לעבודת הבורא בהתעלות מיחדת, מעבר ליכולת הרגילה של האדם. האדם מטפס גבוה מעל הכשרונות שלו, כשם שהענן רחף מעל האהל.

הנס של הנר הדולק הוא משל לפנימיות התורה, זו תורת החסידות, שנמשלה לאור. כשם שאור אינו יוצר משהו חדש אלא רק מאיר את מה שכבר קיים בחדר, כך תורת החסידות מאירה את כל התורה והמצוות ומעניקה לנו התלהבות והנאה בהן.

(על-פי תורת מנחם, כרך כו, עמ' 148)

מה רבו מעשיך ה'

סוסון בתחפשת

הדג הרעב שחה הלוך ושוב במים הרדודים שמדרום לאוסטרליה, בחפוש טרף. אין פה כלום, חשב באכזבה. שום דג לא נראה בסביבה. רק צמחי ים נעו באטיות אנה ואנה. הם לא ענינו אותו. אין הוא דג צמחוני.

הדג הרעב הלך שולל אחרי התחפשת המצלחת של היצורים האלה. הצמחים הנעים במים הם בעצם יצורים חיים, אלא שהבורא חנן אותם ביכלת להסוות את עצמם כצמחים.

הפירו את סוסון האצה, ממשפחת סוסוני הים. הוא דומה יותר לאצה (צמח ים) מאשר לסוסון, אבל הוא סוסון אמתי לגמרי.

הסוסון מתקדם במים באמצעות סנפירים קטנים ושקופים המצויים על חזהו וגבו, אבל תנועתיו הן בדייק בקצב התזוזה של הצמחים שבסביבתו, שאותם מניעים הגלים. כך הוא נראה כמו פסת אצה הנסחפת במים.

הסוסונים נזונים מפלנקטון - יצורים זעירים שנעים עם זרם המים - ומאצות. יש לו חרטום ארוך וצר, שמשמש כמו משאבה, וכך הוא משיג את ארוחותיו. המזון עובר לצנור עפול ארוך ודק, ובדרך הגוף סופג את כל החומרים המזינים שקיימים בו.

לסוסון יש גם עינים, שזזות לכל הכוונים, ובראשו הקטן יש גם מוח, שבו הוא מחשב איך להסתתר בין האצות.

הנקבות מטילות ביצים לתוך כיסים מיוחדים בגופם של הזכרים, ושם מתרחש תהליך הדגירה, עד שממכיס בוקע דור חדש של סוסוני אצה.

מפיון שסוסון האצה חי באוסטרליה בלבד הוא מצוי בסכנת הכחדה, ונחשב בעל-חיים מוגן שאסור לצוד או לגדל בבית.

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

12

תקציר: לפני שהאבר מוכר את הבצלים לחוזה מלובלין, הוא מבקש משקה חריף, שיחמם את גופו. בוס מלאה נמצאת לו, והוא מוסיף להערים קשיים

זהו אני הולך הביתה... נפגעת... חושבים שאני שתן...

אני אראה לך מה זה... אלף הביתה, ולא אמכר לך כלום!

בבקשה! אגא! בבקשה! השאר עפני...

אף אחד לא התפן למגע בך! ודאי שאינך שתן, רק קצת צמא...

לא בבקשה, עצר!

יודעים מה, יש לי רעיון מעלה...

אם תתנו לי לשותות בוס וזקקה מלאה הישר מהגביע הנוצץ, אמכר לך את כל הבצלים! כך ולא אחרת...

הפשוט: ביא

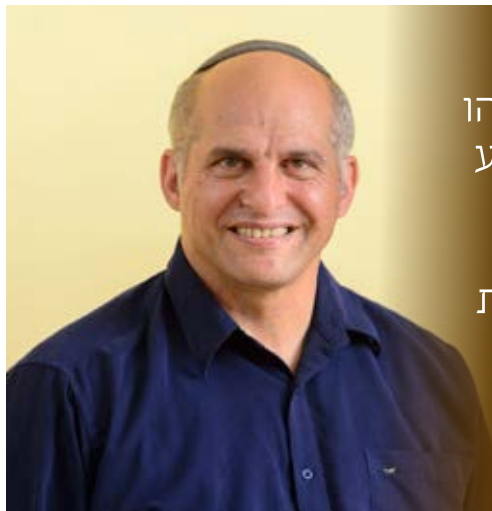
האיורים נועדו להמחשת הסיפור בלבד ולא לתיאור דמויות הצדיקים

בהפסקה חברה מבקשת ממך לכבד אותה בקצת מהחטיפ שלך. את מבינה שהיא רעבה ואין לה פריה. אל תסתפקי בחטיפ, אלא נסי למצא דרך להשיג בעבורה פריה. כך עשתה רבקה אמנו כשהבינה שגם הגמלים צמאים.

הלכה בשבוע

אחריות לביטחון עם ישראל

בנו הוגדר חטוף במשך חודשים, אבל גם אז אליהו ליבמן, תושב קריית ארבע ואחד האנשים המזוהים עם היישוב היהודי בחברון, זעק נגד ההפגנות והלחצים לעסקות מופקרות

"יהודים יכולים לבוא לעיר האבות רק בזכות התושבים הצדיקים שחיים פה". ליבמן

אמונה. יש לי אמונה גדולה בריבון העולם, שאומר לנו: "פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם". הקב"ה יעשה את הניסים שלו, אחרי שאנחנו נעשה את מירב ההשתדלות. צריך להמשיך בלחץ הצבאי, ובע"ה נראה את ישועת ה'.

לוחמה פסיכולוגית. אויבינו מנסים להעמיק את השסע הפנימי ולהגביר את הלחץ על הממשלה כדי שזו תיכנע לדרישותיהם. צריך להבין שהפגנות וזעקות משרתות את האינטרס שלהם ונוטעות בהם תקווה. גם אם חושבים שצריך לעשות עסקה, אסור לצעוק את זה, כי זה רק מעלה את המחיר ומסכן את החטופים ואת כלל הציבור.

אהבת ישראל. אנחנו צריכים להרבות באהבת ישראל, ולהבין שאנשים שמתבטאים בצורה קשה, עושים זאת מתוך ייאוש והרבה הסתה, והם בסופו של דבר קומץ קטן. עלינו לדון אותם לכף זכות, להרבות באהבה וחמלה, ולעשות השתדלות לקרב לבבות, בלי להתפשר על הדרך שאנחנו מאמינים בה – דרך ה', דרך הגבורה היהודית, דרך המלחמה באויב והחזק שלנו. נרבה תפילות לקב"ה ששנאת החינם הזאת תעבור מן העולם, כי מה שייתן לנו את הכוח לנצח את אויבינו הוא האחדות הפנימית בעם ישראל.

הקם להורג. לצערנו הצבא אינו מיישם די הצורך את מאמרו חז"ל "הקם להורג, השכם להורג". אין הרתעה מספקת. צריך היה ליצור מצב שמחבלים לא יעזו כלל לפגוע, משום שיהיה ברור להם שהמחיר יהיה כבד ביותר – לא רק להם אישית, אלא גם למשפחותיהם ולכפר או לעיר שמהם יצאו המחבלים.

עסקה. לגיטימי שמשפחה תשאף להחזיר את יקירה בכל מחיר, אבל יש לנו אחריות לביטחון עם ישראל. שחרור מחבלים הוא סכנה ברורה ומוחשית. ראינו בעבר שכל שחרור כזה מסכן את עם ישראל, נותן תחושת ניצחון לאויב ופוגע קשה בהרתעה.

עסקה ומחירה. בני שנרצח נקרא על שם אחי, שנרצח בשומרון בידי מחבלים. המרצחים נעצרו ושוחררו בעסקת שליט, וזה מה שהביא אחר-כך למתקפה בשמחת תורה ולרצח בני. אחד מהם, שנשפט לשני מאסרי עולם ושוחרר לרצועת עזה, חוסל ברפיח לפני כחצי שנה.

אג'נדה. יש אנשים המנצלים את כאב משפחות החטופים לקידום אג'נדות פוליטיות. אנחנו מזהירים שעסקה לא אחראית עלולה לסכן את אזרחי מדינת ישראל ולתת לגייטמצייה לארגוני הטרור, ולהוביל לעוד חטיפות, לעוד רצח ולעוד שפיכות דמים.

תעודת זהות. אליהו ליבמן (54), לשעבר ראש מועצת קריית ארבע וקצין הביטחון של היישוב היהודי בחברון. מעוטר באות הערכה מטעם הרמטכ"ל. אביו של אליקים-שלמה ה"ד שהוגדר חטוף לאחר הטבח בשמחת תורה, וגופתו אותרה רק כעבור חודשים. מהרגע הראשון הוביל קו בלתי-מתפשר נגד עסקות מופקרות.

חברון. המילה חברון היא מלשון חיבור; היא מחברת את עם ישראל לקב"ה, למסורת היהודית, לשורשים. כל מה שקרה לנו בטבח שמחת תורה הוא בשל עצם היותנו יהודים, והסיפור של העם היהודי מתחיל באברהם אבינו ובחברון, עיר האבות.

מערת המכפלה. זה לא רק מקום קבורת האבות, אלא מקום שהאבות והאימהות חיו בו. המקום הזה מחבר אותנו עם אברהם אבינו, מנחיל האמונה בא"ל אחד. איש החסד, שהקים אוהל פתוח לארבע רוחות השמיים, שאליו כל אדם היה יכול לבוא ולאכול.

המתיישבים. המוני יהודים יכולים לבוא לעיר האבות רק בזכות התושבים הצדיקים שחיים פה כל השנה. אנחנו רואים מה קורה במקומות שיהודים אינם חיים בהם. וכמובן בזכות אנשי זרועות הביטחון, שעושים פה עבודת קודש למען עם ישראל.

ליבמן ובנו אליקים-שלמה במסע

הנח החייל מקבל את ברכת הרב הראשי

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרות מהזדירות

מחסני השוק

מבצעים בכל מחיר

מחסני השוק

מבצעים בכל מחיר

הרשת הטובה בישראל למוצרי מחירון